

pro, immo nec pecto. Aul. Gell. 10. cap. 15. Longè abest ab hujusmodi communi AA. sententia, Paulus Marcius in loc. cit. Ovid. Eodem die (infit) quo Bacchi sa-

era solemnia fiunt, & die qui præcessit; utur cum pompa ad templum Castoris & Pollucis. Dum dicit: Itur ad Argeos; hoc est, ad Argeorum Lacanicorum Deorum templa. Nam in vetustissimis monumentis inscriptio hujus diei est: Pompe ad templum Castoris & Pollucis, duobus continuis diebus. Hoc autem in loco Poeta sacrum seu pompam de Castore & Polluce intelligit vel ab Argeis ipsis, vel ab Argis: nam, ut arbitror, ipsa loca, ubi postea consecratum fuit sacellum horum Numinum apud aquam Juturnam, appellata fuerunt. Non abs re cogitatio; die 15. à Bucelino, ut vidimus, n. 16. signatur etiam pompa Castorum. Nec mirum, quod Castores dicantur Argei, cum ipsi fuerint Argivi; ut observat Paulianus, cap. 137. & 141. Videtis, 7. April.

21 Anno V. C. 490. triumphus signatur M. Valerij Maximi Messallæ de Pœnis & Rege Siculorum Hierone. Goltz. in Fast. pag. 85. Reufner. in Diar. Franc. Modius & Bucelin. Triumphus hic contigit primo Punico bello, postquam Apus Claud. Caudex Hieronem amissis castris compulsi in fugam. Anno ergo sequenti Messalla Cos. cum collega trajecit in Siciliam exercitu valido, ubi septem & sexaginta urbes in suam redegit potestatem. Transiit Syracusas, ut urbem expugnet. Conatus est, sed irritum votum; quippe Hiero strenuus copijs occurrit, feliciterque pugnans ex Romanis multos captivos abduxit, Syracusasque ab expugnatione servavit. Vertit Hieroni terga fortuna instabilis, malèque adversus Messalam pugnavit: cumque constantem in expeditione hostem cognosceret, pacem à Romanis, fœdus amicitiamque petijt. Obtinuit urbibus redditis, quas occupaverat, insuperque perfolatis in belli expensas centum talentis. Hoc quærebant Romani, opibus duntaxat inhiantes. Cum viderent in proximo prædam, ejus cupiditate Roma exarsit: igitur specie quidem socios juvandi; re autem, sollicitante prædâ: inquit Florus, lib. 2. cap. 2. Ita Hiero sibi servavit Sicilia regnum. Perstitit sanè in promissa fide 50. annis, magno sui commodo & Romano emolumento. Sallian. & Turfelli. ann. cit.

22 Anno abhinc 218. victoria Jul. Cæsaris ad Mundam de nijs Pompeij. Reufner. & Bucelin. d. Liv. in Epitom. lib. 115. Profectus est Cæsar in Hispaniam contra Cn. Pompejum. Utrinque multis expeditionibus factis, &

aliquot urbibus expugnatis, summam victoriam maximo discrimine ad Mundam urbem consecutus est. Pompejus effugit. Ibi decretorio certamini summa belli commissa est; postquam ad Bœtim & Sallium flumen velitationibus leviter inita pugna. Neutri cedunt, parati aut vincere, aut mori. Cæsi ad triginta peditum millia, equitum tria, captique tredecim belli Duces. Cæsar alias pro victoria, hoc prælio se pro vita dimicasse, profectus est. Goltz. in Cæsar. pag. 136. Pompejani in Mundam recedere, quam obsidere decrevit Cæsar, ut plena potiretur victoriâ. Quarta fuerit hostium cades (inquit Florus, lib. 4. cap. 2.) ira, rabiesque victoribus; sic estimari potest. A prælio profugi cum se in Mundam recepissent, & Cæsar obsideri victos statim imperasset; congestis cadaveribus agger effectus est: qua pils jactis etiam inter Barbaros. Sed videlicet victoriam desperantibus Pompeij liberis, Cneum prælio profugum, crure sancium, deserta & avia petentem, Cæsonius consecutus, pugnantem (aleo nondum desperabat) interfecit. Sextum fortunam in Celtiberiam interim abscondit; aliisque post Cæsarem bellis reservavit.

23 Post mortem Cæsaris Sextus Pompejus variâ fortunâ usus. In Hispania (refert Cornel. Nepos, de Viris illustrib. n. 84.) apud Mundam victus, amisso fratre, reliquis exercitus collectis, Siciliam petijt, ubi ruptis ergastulis, mare obsedit. Interceptis commeatibus Italiam vexavit: & cum mari feliciter uteretur; Neptuni se filium confessus est, eumque bobus auratis & equo placavit. Pace factâ, epulavit in navi cum Antonio & Cæsare, non intervenisse ait: Ha sunt mea Carina; quia Roma in Carinis domum ejus Antonius tenebat. Rupto per eundem Antonium fœdere; Sextus ab Augusto per Agrippam navali prælio victus, in Asiam fugit; ubi ab Antonianis militibus occisus est. Vide Orosium, 6. cap. 18. Sueton. in August. cap. 16. Dionem, lib. 49. Filium se dicebat Neptuni, sed in prognosticon victoriæ Augusti, Pridiè quum Siciliensem pugnam classe committeret; decambulanti in littore, piscis è mari exiit, & ad pedes jacuit. Sueton. in August. cap. 96. Quo argumento Vates respondere Neptunum patrem adoptare eum sibi, Sexto Pompejo repudiato. Beroald. hic. Tandem post multa pericula floruit Augusti fortuna, fugiente Sexto Pompejo. Perditi enim rebus profugit (infit Florus, lib. 4. cap. 8.) Asiamque velis petit, venturus ibi in manus hostium & catenas, & quod miserrimum est,

Argei an Castores?

Triumphus M. Valer. Messallæ.

Hiero socius pop. Rom.

Victoria Cæsaris ad Mundam.

Cades Cne Pompeij minoris.

Sextus frater vincitur, fugit & occiditur.

est, fortibus viris, ad hostium arbitrium sub percussore moriturus. Non alia post Xerxem miserabilior fuga; quippe modis trecentarum quinquaginta navium dominus, cum sex septemve surgiebat, extincto Prætoris navis lumine, annulis in mare abjectis, pavens atque respectans, & tamen timens, ne periret. Etiam refert Liv. lib. 128. & 129. Dio, lib. 48. Stadius, & Joann. Freinshem. in Flor. loc. cit. Sic enim corrui Pompejana Domus. Petav. 1. p. Rationar. lib. 4. cap. 20. & Briet. ann. v. c. 709. & 718.

24 Prodigia etiam narrantur de Cæsaris victoria ad Mundam. Sueton. in August. cap. 94. Apud Mundam D. Julius, castris locum capiens, cum silvam cederet, arborem palmam repertum conservari, ut omen victoriæ justit. Ex ea continuo enata soboles adeo in paucis diebus adolevit; ut non aequiparet modis matricem, verum etiam obtegeret, frequentareturque columbarum nidis; quamvis id avium genus duram & asperam frondem maxime vitet. Illo præcipue ostento motum Cæsarem ferunt, ne quem alium sibi succedere, quam sororis nepotem vellent. Quanta in victoris blandimen commenta! Idem refert in Cæsar. pag. 137. Goltzius. Quo loco prælium commissum est, statim post victoriam palmam enatam esse ferunt. Quod ostentum non tam Cæsari, quam Octavio, Cæsaris ex sorore nepoti, qui tunc fortè cum Cæsare militabat, prosperitatem & felicitum rerum successus portendisse volunt; quamquam Cæsar ad se traheret. At quare traxit? Dicamus unde, ut blandiamur ejus amentia. Gens Julia à Venere per Anchitem originem ducere effutiebatur, cui columbæ sacræ. In Mundæ pugna tessera fuit Venus Genetrix, cui summè Cæsar addictus: unde columbæ specie, semper inter Romanos somnium, Venerem apparere. Virgil. 6. Æneid. à v. 190.

Vix ea fatus erat, gemina cum fortè columbæ Ipsa sub ora viri celo venere volantes, Et viridi sedere solo: tunc maximus heros Maternas agnoscit aves. Adi La-Zerd. hic. Pier. Valerian. lib. 22. 9. & Varron. de Re rustic. Cautam exposuimus, 10. Februar. n. 17. Confirmatur omen felix in Octavium, ex lauro post ei missa de coelo, ex qua rami triumphantium; ut ait Plin. 15. cap. 30.

25 Gesta sunt hæc in Bacchi mysterijs, seu Bacchanaljs Romanis, in quibus rotum à Græcis, qui in Dionysijs ludis cum Bacchi Mystici imagine per virgines efformabant pompam, quæ quidem aureos canistros, omnium fructuum primitijs refertos,

ferebant, & à Mystis præparabantur in solemnitate. Phornutus, de Deor. natur. n. 30. Enéeb. 3. de Præparat. Evangel. cap. 7. cujus meminit Kircher. Obelisc. Pampus. lib. 3. cap. 11. quod utique sacrum signa in Autumno, simulque Meursius in Græc. ferunt. Alijs etiam ludis utebantur in Dionysijs, juxta Heijch. in Utiad. 17. Scapoda, & Elejinda. In his trabs figebatur in medio perforata, per quam funis trajerebatur, quo suspensi duo juvenes, quis quem trahere valeret, dorsum inter se quolibet obvertente, qui alterum ad trabis verticem attollebat, victor erat. Jul. Pollux, lib. 9. cap. 7. Hoc fiebat Dionysiorum festo: ait Bulenger. de Ludis, cap. 44. Ludi alij apud Athenienses præteriti debent decreto modestiæ. In fugam memoriæ satis, quod vel illi vocassent Mystera nocturna; de quibus Paulianus, cap. 80. Quæ circa Bacchi aquam (inquit) quotannis nocturna sacra sunt; mihi nefas scribendo in vulgus efferre. Viderit, cui placuerit apud Flavium Blond. de Roma triumphans. lib. 2. & Ludov. Carrion. in Valer. Flacc. lib. 2. Argonaut. Quomodo ejusmodi sacra in Italia irreperere, & Romæ abolita sunt; fusè refert Liv. 39. à scil. 16. Nihilominus tamen multa reliqua sub religionis velamine, ut observat Augustin. 7. Civitat. cap. 24.

26 Inter Arcades Eleusina sacra ad modum Atheniensium & sacra Cereri Cidariæ. Photius Eclog. 5. Inveni quæ, & quare hujusmodi sacra apud Gyrard. Synagm. 14. n. 16. Pheneates in Arcadia gloriabantur, priusquam in Eleusine Cereri sacra fierent, à se observata fuisse; quippe quærens Proserpinam ad illos prius venisset, & ritus docuit initiato Nao. Apud Pheneatas (infit Paulian. cap. 249.) est Cereri Eleusina sanum, cui initia eo ritu quo apud Eleusinem peraguntur; cum ipsi tamen ea sacra apud se primùm instituta autument. Venisse enim in hac loca ex oraculo Delphico Naum, à quo sacrorum ritus acceperunt. Prope sanum Eleusine Lapides sunt prægrandes duo, alter alteri impostus: Petroma vocant. Eos lapides, ubi anniversary sacri (quæ Majora nominant initia) dies appropinquant, disjungunt, atque inde litteras educunt, quibus pompe virus, & que fieri oportet omnia consignata sunt. Eum commentarium, cum à sacris feculis recitatum fuerit, audientibus initiatis, ea ipsa nocte in pristinam sedem reponunt. Ad eam lapidum compagem Pheneate de maximis quibusque rebus jurandum concipere solent. Operimentum ei imminet rotundo ambitu. In eo effigies Cereris cognomento Cidaria.

Fuga miserabilior.

Prodigium in victoriam Cæsaris ad Mundam.

Felicitas Augusti.

Virgil. de vite Venere.

Virgil.

Bacchi Mystici pompa & pompa ritus.

Quid Scapoda?

Eleusina Arcadia.

Lapides Cæsaris.

Ceres Cidaria.

ria servatur. Eam effigiem sacerdos tanquam personam indutus (hoc est, habitu Deæ) statis diebus, qua Initia majora appellantur, populares purio quodam ritu cadit. In templo (subdit, cap. 256.) signa sunt Cereris, Proserpina & Liberi-Patris, è marmore aequè omnia. Eadem Gyrald. d.

Bacchus, Osiris.

Osiris Hercules Ogmius.

Imago.

Darij expeditio adversus Scythas.

Origo Scytharum.

27 Etiam apud Aegyptios inveniuntur Dionysia, sed sub cognomento Osiris: tum ob triumphum ex India comitibus Anubi & Apide; de quo Diodorus Sicul. 1. Mythic. histor. n. 10. Fuisse (ait) Osiridem agriculturæ studiosum in Nysa educatum, Jovis filium; & nomen retulisse apud Græcos à patre simul & loco, Dionysium mutato nomine dictum (diximus n. 13.) Hic prope Nysam vitem invenit: & cum hujus etiam fructus animadvertisset; primus vino usus est, &c. Sic Osiris Aegyptius apud Græcos primò Bacchus, post Bacchus, qui in sacris, Noachus; ut nec sine fulcro cogitat Cælius Gregor. in Observat. ad Mytholog. Nat. Com. cap. 5. & Laëtant. lib. 2. cap. 2. Tum etiam propter inventa, gestaque, quibus hominum conciliabat affectus, raptis cordibus; qua de causâ à Græcis dictus Hercules Ogmius. Notat Plutarch. de Isid. & Osirid. quem sequitur Kircher. d. lib. 3. cap. 5. Osiridem (inquit) toto peragrato orbe, rerumque utilissimarum inventione clarissimum; Græci postmodum vocarunt Dionysium, quem & ob efficacissimam illam persuadendi vim, dicendique facultatem, pingere solebant cum catena ex ore ejus productâ ad auditorum aures. Idem Chartar. de Imagin. pag. 227. & alij, quos videtis, die 2. n. 12.

28 Hoc etiam die ab Scythis fugatum Darium Hytaspis. Diar. Persic. astruit. Contigit, ann. V. C. 246. Briet. & Petav. p. 1. Rationar. lib. 3. cap. 1. Causâ hujus expeditionis fuit contumelia ex verbis Scytharum Scytharum Regis, eò quod Satrapa Cappadociæ fratrem ejus, quem ob malè administratum munus in vincula conjecerat, liberasset. Ctesias in Persic. Darius exercitu innumero coacto & Bosphoro Isthroque ponte conjunctis adversus Scythas profectus est, & quindecim dierum itinere progressus pervenit ubi illorum occurrit exercitus cum Rege Scytharce: at priùs subjectis Thraciâ & Macedoniâ Darius ad montem Athon, gravi tempestate ejus classe jactatâ, hominum amiserat viginti millia. Petav. d. Origo regni Scytharum in Europa ita refertur ab Herodoto, lib. 4. n. 2. Virum quemdam in hac terra cum deferta esset, primum fuisse, nomine Targituum; & ejus parentes, Jovem & Borysphenis fluyij fi-

liam: ejusque tres liberos fuisse. His regnantibus, demissa cælitus in Scythicam regionem ex auro facta, aratrum, jugum, securim, phialam: quæ cum primus omnium inspexisset natu maximus, accessisse animo ea sumendi: sed eo accedente aurum arsisse. Hoc digresso, secundum accessisse, & iridem arsisse aurum. Ambobus à flagranti auro submotis, quàm minimus natu accederet, aurum fuisse extinctum, & ab illo asportatum. Ea re majores fratres animadversa, torum regnum ad minimum detulisse. Ita persisterunt usque ad Darij adversus ipsos transitum. Aurum verò illud sacrum in primis custoditur à Regibus, placaturque majoribus hostijs, & aditur quotannis solemniter: & qui aurum sacrum habens, die festo dormierit sub dio; is nunquam perennare fertur: & ob id dari ipsis tantum soli, quantum uno die vectus equo peragrare potest.

Insignia regni auro demissa de caelo.

Aurum prodigiosum.

Munerum ad Darium.

Fuga Darij.

Ejus sum in Chalcidiam.

Jupiter Diabateris.

29 Darius ergo Scythas furenter invasit, qui sensim recessere, quamvis timiditatis & inertie incusarentur à Persis; quibus respondebant: scietis, dum ad sepulchra parentum perveneritis. Etiam ab illis meditatus recessus, ut sine pugna vincerent; eò quod protractâ pugna, illa in regione necessarium, tantum exercitum perire fame. Hac de causâ ut Darius de prælio caveret, & infortunium fugeret imminens; miserunt legatum ad eum cum muneribus, Ave, Mure, Rana & quinque sagittis; ut refert ibid. n. 32. cum interpretatione Herodotus. Darius igitur comitatus penuriâ redire compulsus, pontes quos in transitum fecerat, revilit, & festinanter dissolvit, antequam totus transiret exercitus. Quare Scytharces octoginta hominum millia in Europa relicta, interfecit. Ctesias, d. Totum sanè delivisset exercitum, ni gratiam illorum conciliasset. Pontem enim à Jonibus fractum Scythæ in obsequium refecerunt. Darius ita repetijt Asiam, magnæ victoriæ ducens, quod victus non esset. Briet. d. Tunc enim caduceatores misit in Græciam, qui aquam & ignem exigerent, in Europam ut extenderet imperium; quod fomes in pugnam Marathoniam inclytam, de qua, 6. August. Nihilominus in continijs vel in transitu ad Asiam nimis per se, & Duces nocuit. Darius (inquit Ctesias, d.) cum pontem pertransisset, domos templaque Chalcidensium combussit; quoniam pontes, qui versus regionem suam spectabant, dissolvere tentaverant: & aram quam Darius transiens in honorem Jovis Diabateris statuerat, everterant.

30 Abhinc anno 28. decrevit Xerxes ejus filius, ex Abydo transire in Græciam, jam

Xerxes pervenit in Hellepontum & Sol desuit.

Gaudet & plorat.

Vinum illi convertit in sanguinem.

Virgil.

jam extracto, seu reformato ponte, quem dissolverat tempestas, ut vidimus die 10. Febr. n. 22. Xerxes (inquit Herodot. 7. n. 15.) nuncio sibi proprius atheno abfolto, Sardis ubi hibernaverat, inenite vere, instructo cum exercitu profectus est Abydum versus, cui moventi Sol suam in celo sedem relinquens, apparere desijt; cum nulle nubes, verum serenissimus aer esset, & pro illo nox esset. Id animadvertenti cum cura incessisset percontari Magos, quid ostentum id veller portendere; responderunt, Deum significare Græcis, civitatum defectum: quod dicerent, Solem Græcorum, Lunam verò ipsorum esse Præsidentem. Ea re audita, Xerxes majorem in modum letatus, ire pergebat. Ejus transitus & latitudo freti refertur à Sohno, cap. 18. Ut pervenit Abydum milit Sutas Artabanum, qui expeditionem in Græciam distulerat; ut ibi diceret, quàm prospere in Europam procederet. Idem ibid. n. 17. qui subdit: Ubi Abydon venerunt, Xerxi incessit cupido omnem exercitum oculis subjiciendi. Itaque in Prætorio quodam, quod ei Abydeni prius ab illo jussu, è candido lapide in tumulo pro dignitate extruxerant, residens prospiciebat litus, illicque & terrestres copias aque classem: quam quidem dum inuenerit, subijt enim cupiditas spectandi navale certamen. Id certamen postquam commissum est (in quo Sidonij vicere) voluptatem Xerxes cepit, tum certaminis cum copiarum spectaculo. At cum inuenerit omnem Hellepontum n. vibus obductum, omnia litora, atque Abydenorum plana hominibus referta; ibi se beatum esse jactavit & post hæc lachrymas fudit. Artabanus tunc illi dixit, ex oppositis effectibus exitum belli conitare: nimirum ex gaudio exercitus, futurus sanè ploratus. De brevitate vite humanæ exponit Herodotus ibid. sed stultitiæ attribuit Valerius Maxim. lib. 9. cap. 13. Lachrymas Xerxes fudit qui mihi specte alienam, re verâ suam conditionem deplerasse videtur; opum magnitudine quam altiore animi sensu felicitior. Quis enim mediocriter prudens, mortalem se natum fleverit? Transitus dicitur postridiè à n. 31.

31 Nihil Xerxi, quantumvis ominosum, oberat, ut propositi fortiretur effectum. Vinum in convivio mutavit colorem vel conversum est iterum & tertio in sanguinem; cum Græciæ in Abydo pararet exitum. Bulerger. de Ration. divin. lib. 3. cap. 35. In stuporem fataleque signum, Virgilius, 4. Aneid. à v. 454. — Vidit iburicremis, cum dona imponeret aris, Horrendum dictu! latice nigrescere sacros,

Ensi que in obsecrum se vertere una crurorem. Imitatus Tragicus in OEdip. v. 437. Libata Bacchi dona permutat cruor. Valerius Maximus, lib. 1. cap. 6. post Leonidæ ad Thermopylas certamen arbitratur ostentum. Præsertim Athenas deleret, Iacedæmonis invadendæ consilium agitant, admirabile inter cænam prodigium incidit. Infusum namque patere ejus vinum, in sanguinem nec semel, sed iterum & tertio conversum est: qua de re consulti Magi monuerunt, ut ab incepto abstineret: & si quod vestigium in recordi pectore sensus fuisset, cavere posuisset ante, de Leonida & Spartanis abunde monitus. Nonnullis placet, tunc meditatam effodere Athon montem, illique epistolam minacem scripsisse. Nam ad montem (ait Plutarch. de Non irascend.) scripsit epistolas. Noli divine Atho, qui nubes attingis vertice, operibus meis præbere lapides vastos & parum tractabiles: alioquin, ipsum te excindam, & in altum proficiam. Multa habet ira terrenda, multa etiam ludæra.

Scriptis minaciter monti Atho.

Quem perfodit.

Catull.

Montis altitudo extima.

32 Plutarcho arridet hujuscemodi vecordiam expressisse Xerxem post Hellepontum flagellatum; sed Herodoto d. n. 11. cum iter dirigeret Sardis, ut ostentaret potentiam jactantis gratia, ac memoria sui relinquentis cupidus; in quod opus univèrsa copia cogebantur verberibus. Plin. 4. cap. 10. Fretum (ait) quo montem Athon Xerxes Rex Persarum a continente abscedit, in longitudine passuum mille & quingenti. Ab Herodoto, d. n. 10. decem stadia. Fossâ adeo fuit lata, ut duabus trirēmbus simul illac esset iter. Unde Catullus, Carm. 67. v. 45. Cum Medi irrupere novum mare, atque juvenus. Per medium classi barbara navis Athon. Idem Lucret. 3. de Rer. natur. à v. 1033. quod ibi illustrat Lambinus. Altitudo hujus montis insignis. Descripsit Nonnius in Græc. Goltz. Tabul. 24. Distat insula Lemnus, in qua bovis simulacrum; quod obumbrat. Idem ibid. & Statius, 5. Thebaid. v. 51. accinit: — Ingenti tellurem proximus umbra Vestit Athos, nemorumque obscurat imagine Pontum. Ælian. 1. Var. histor. cap. 15. affirmat, circa Athon visas esse columbas candidas; cum ibi trirēmes Persarum, quæ præterlegebant Athon, perirent.

33 Quæ formidinem vel fortibus incutiebant, Xerxis infatuati à potentia forebant audaciam. Iadicea sub Xerxis adventum in Græciam, platanus in oleam mutata, Europam.

Ejus infamia. In ruina ejus potentia, & arrogantia demon ei obijciebat spectra. Secundum quem tem bis vir humana specie major apparuit; qui bellum in Græcos imperaret. Idem de ration. divinam. lib. 5. cap. 1. ex Herodoto, lib. 7. cap. 6. de quo 29. Januar. à n. 21. & alia 8. Decembr.

34 Dies 17. Munychionis, iurgium celebre inter piscatores Coos, & eos qui jactum retis emerant ab illis: igitur cum piscibus tripodem aureum in sagena inventum juxta conventionem deposcebant. Econtra piscatores tuebantur, totos pisciculos, extra quos nihil, tradere juris esse; cum in illorum mentem haud quibat, aliud venire, quo facta inter eos implacabilis contentio. Consulere ex mutuo consensu Apollinem, ut diceret, utri pertinebat tripes: responditque dono dandum ex hominibus sapientiori. Factum est: at cum circularim singulis septem Græcie Sapientibus missus esset, & cuncti recusassent; decreto omnium datus est Apollini Delphico vellimenio, ut diximus, 8. Februar. à n. 13. Huncine tripodem egregie, materiam auri opere superante, elaboravit Vulcanus, & dono datum Pelopi Hyppodamiam ducenti. Demum ad Menelaum per possessionem devenit; ac surreptum cum Helena à Paride, dum navigarent in Ilium, in Coos mari pro felice navigatione, blandiens Neptuno, Helena demersit; eo quod rixarum fomitem tripodem divinaret, ut è mari educto contigit. Laert. lib. 1. de Vit. Philosoph. Quodlibet Helena pignus erat in perniciem possidentis; uti diximus 9. Februar. n. 29. Alij hujusmodi tripodem haud ab Helena, libante Neptuno, in mare projectum cogitant; sed à Crocio Pittaco missum. Alij, naufragante navi, quæ fialam ferebat Thrasybulo Milesiorum Principi, à Periandro: quam quidem post piscatotes eduxerunt retibus ex maris fundo, ex quo contentio, Apollini consultatio, & in templum ejus modesti septem Sapientium generosa restitutio. I. Iutarch. in Solon. & nos, Hælog. Octobr. n. 39. Oraculum ita refertur cum contentione à Laert. d.

Non prius à Marte recedent, Quam tripodem auratum, pelagus quem missu in altum Vulcanus, vos rursum idem mittatis in ades. Laert. Mox hominis, cui sit sapientia noscere prompta Que sint, que fuerint, que mox ventura trahantur.

DIES XVIII. MARTIJ.

1 Grad. 28. Piscium, qui putealis xv. k. Dario. Ex remitas ale Pegasi respere occidit. Juncium. K. A. Milvus. apparet tralio. Plin. & Ptol. Ovid, v. 787. quem sequitur Bucelin.

Stella Lucaniam vergit declivis ad Arcton, Milvus, hac illa nocte videnda venit. Cur in celo collocatus, vide Isag. Mens. n. 10. Sol in Ariete. K. V. Ovid. ibid. v. 859. id. Arietis sit sidus. Vir equitans, altera manu avem columbam, altera serpentem tenens. Sph. Arab.

2 Hac prima orbis dies signatur ab AA. asserentibus Deum fecisse celum, & terram verno tempore, de quo egimus Tom. 3. T. 8. à n. 36. & ornasse quinque sequentibus diebus, hodie producta luce, quæ munus generet futuri Solis. Genes. 1. à 1. Ridiculum in die respondente orbis principio, pluisse Manna: vel ex pluvia Manna cogitare hac die orbis exordium; uti nugatur R. Eleazar. Hoc in die in principio temporis creavit Deus celum & terram. Chald. in principio creavit Deus litteram Cæli & litteram terra: ex qua versione recurriti arbitrati sunt celum fuisse librum, in quo per litteras stellarum (si stella necdum condita, unde in cæli libro litteræ?) cuncta futura scripta singillatim. Ita Jochaides, Akibas, Abenezra, Rambam, Abarbanel, & Abraham Dior; quos secuti nugatores Cornel. Agrippa in Occulta Philosoph. Robert. de Fluctibus, in Apolog. Paracelsus in Archidoxis, Gassarel. in curiositatib. inaudit. & denique Postellus, qui Commentar. in Jerstra, ita morologus blaterat: si dixerò, in celo me vidisse in ipsis sacra lingua characteribus, ab Esdra primum pulchre expositis, ea omnia que sunt in naturarum constitutis vix ullus mihi crediderit: restis tamen ipse Deus est, & Christus ejus, quod non mentior. Air nu homo! Indiges murum unguine. Ex hoc cælesti libro colligunt Rabbini, cuncta ab stellis pendere; quia in celo decretum est, quod futurum est omnibus. Futilis cogitatio sine fulcro. Nihil enim de scriptis in litera terræ dicunt, vel dum ipsi legant: in principio creavit Deus litteram cæli & litteram terra. Sæpe refutavimus hujusmodi nugas. Videfis in Tautologijs Tom. 6. T. 1. à n. 16-7. T. 8. à n. 72-8. T. 10. à n. 41. & T. 12. n. 12. Præ se fert imaginem & stellarum litteras hujusce phantasticæ cælestis libri, Athan. Kircher. in Oedip. Agypt. Tom. 2. p. 2. Class. 7. cap. 7. Confule.

Ovid.

id.

Prima dies mundi.

Cæli liber, litteræ stelle.

So-

3 Somnium Pharaonis de bobus & spicis, post duos annos ab interpretatione somni ministrorum ejus per castissimum Josephum. R. Kimhi ex Genes. 41. à 1. Post dies, hic Azymorum quartus, manentibus Israëlitis adhuc in Etham. Tunc nunciatum est Pharaoni, cognomento Cenchreës, fugisse imbellem Israël, & qui latati sunt in egressu, cogitarunt iterum illum redigere in servitute, Pharaoque preparat exercitum, ut illum copijs urgeat in deditioem. Seder. Ol. cap. 5. ex Exod. 14. à 5. Leonard. Mar. Genebr. Adrichom. & Joseph. 2. Antiquit. cap. 6. Anno sequenti post portentum virgæ florecentis Aaron (quo ejus familiæ confirmatum sacerdotium) nota per Moysen fecit Deus sacerdotum ac Levitarum munia: scilicet, assignando Sacerdotibus pro ministerio primitias & oblationes: Levitis verò decimas jure perpetuo, sive cum pacto salis: ex quibus decimis decimam Levitæ tradituri Aaroni, ac ejus in summo sacerdotio successoribus. Numer. 18. à v. 1. Joseph. d. 4. cap. 4. & Adrich. in Chronic. Ann. 2454. n. 7. Hac die, ut diximus pridie, victoria Gedeonis de Zebec & Salmana: quos ipse post interfecit propter eadem suorum fratrum à Regibus patratam in monte Thabor. Judicum, 8. 18.

4 Reditus Noëmi in patriam. Venit ergo cum Ruth Moabide nuru sua, de terra peregrinationis suæ; ac reversa est in Bethleem, quando primum hordea merebantur. Ruth. 1. 22. & Joseph. d. 5. cap. 11. qui falso dicit eas susceptas hospitiu à Booz: qui quidem grande hospitium exhiberet; si Ruthidem in arva sua ad spicilegium mitteret. Deinde si in Paschate venerunt, principio mensis hordeaceæ, ut diximus, die 4. n. 3. dies præfens non mensi signandus, immò nec Lunæ Nisan, cujus plenilunium nequit esse citra vigesimum secundum diem. Prior erat mensis hordei, quam tritici; quia ut observat Genebr. in Kalend. Hebr. nosque dicemus in Pentecoste, 6. Maij, prius debebat panis triticeus primitivorum offerri. Levit. 23. 17. Mensis hordei post Phasæ, die 2. Azymorum, uti signavimus die 16. num. 2. quo offerebatur manipulus spicarum. Patet, quia Josue die 10. Nisan cum toto Israël transijt Jordanem, & cap. 3. 15. dicitur: Jordanis autem ripas alvei sui tempore mensis impleverat. Idem Eccli. 24. 36. nequibatque esse mensis triticeæ, quæ post 50. dies à manipuli oblatione. Vid. Abulens. in 6. Judic. quæst. 24. Serar. in Josue, 3. p. 2. quæst. 5. quæstionum. 3. & 4. in Judic. 15. 1. Alap. utroque loc. Cajetan. & Maluend. Tom. 1. Ephem.

Somnium Pharaonis de bobus.

Privilegia Sacerdotum & Levitarum.

Victoria Gedeonis.

Ruth venit in terram Israel.

Mensis hordei & tritici.

5 Mors Tobiaë junioris proponitur à Reucl. ex Tob. 14. 16. Mortuus est Ecbatani anno ætatis 99. quamquam Græc. textus & Maluend. qui 99. numerat à matrimonio; signent 127. De illo præclarum, quod gaudio à filijs ac nepotibus sepeliretur. Ibid. Mortuus est, ait Hieronym. in Jonam, quando Cyaxares Rex Medorum destruxit Niniven. Adrich. 3237. Briet. 3410. ex Herodot. 1. n. 31. Anno sequenti nascitur Ezechiel. Briet. d. & 14. ann. ante mortem Josia. Nonnulli Ezechielem Pythagoram fuisse vigiles somniant. Vid. Alapid. in Proem. Ezech. & Sanct. Prolegom. 1. Vaticinium de Virgine paritura dicemus 25. Decembr. n. 23. Hac etiam die assignatur exitus Holofernis à Ninive in Occidentem; ut exercitu subjugaret cuncta Nabuchodonosori, quin parceret profanis, neque sacris. Reucl. ex Judic. 2. à 5. Jam enim præmiserat in creditam expeditionem Duces & Magistratus cum exercitu ac comeatu versus Euphratem, ubi ipse se junxit quadrigarum, pedum, equitum & sagittariorum copijs. Ita Greg. loc. cit.

6 Quantumvis ab Assuero sese honoratos viderent Esther & Mardocheus; minime quiescebant vel amota in patibulum causâ ruina: quapropter inter se consulentes, ut opus à Deo perfici posset per Assuerum, potissimè propensum in res Judaicas, ut vidimus pridie, à n. 6. vel cum periculo vitæ jussit patruus neptem, dentio ingredi ad Regem, ut expedita decreta in nationem, rescinderet. Quod illa nocte consultum, manè factum. Ingressa igitur est feliciter in Regis basilicam: etenim ille ut eam vidit, virgam seu aureum sceptrum ad illam portendit, quia ad pedes ejus jacentem & plorantem intuitus est: si modò vocata venisset, haud manum extenderet. Surgere jussâ, & loqui; oravit suppliciter Regem, ut novis epistolis decreta antedata dolo Amari abrogaret, & tanquam ab illo, hoste Judæorum, rescinderet. Annuit illico Assuerus, jussitque Estherem & Mardocheum, qui jam aderat; ut ad libitum pro Judæis cunctis provincijs ac præfectis scriberent. Scribite ergo Judæis, sicut vobis placet Regis nomine signantes litteras annulo meo: Esth. 8. 8. Videbitur factum die 23. Maij, à v. 7.

7 Verum dices: Quomodo dicit Assuerus Mardocheo & Estheri: scribite signantes annulo meo; si jam tradiderat Mardocheo, quem ex Aman recipi jusserat? ita ibid. v. 2. Regium, Assueri proprium, non tradiderat. Apud Persas donari annulo à Rege, amicitia signum erat, eo argumento eos in

Mors Tobiaë junioris.

Nascitur Ezechiel.

Exitus Holofernis ex Assyria.

Denud Esther ad Regem ingreditur.

Antilogia.